

merpris, som kan gå til at dække forrentning og afskrivning af de meget, meget store investeringer, hele gasprojektet jo krævede i den indledende fase, for at gassen kunne blive ført frem til forbrugerne.

Det, vi så står overfor nu, er liberaliseringen i EU's indre marked, der siger, at ikke blot el, men også naturgas nu skal liberaliseres. Man kan være tilhænger eller modstander, og den debat har vi taget, men jeg vil sige, at jeg tror, der på mange måder kan komme noget godt ud af at gennemføre en fornuftig liberalisering i EU.

Men fejlen ved projektet er jo, at DONG har indgået en såkaldt take and pay-kontrakt med Dansk Undergrundskonsortium. Det betyder, at hvad enten de aftager gassen eller ej, skal de betale for den gasmængde, de har aftalt at købe, og så er det selvfølgelig fornuftigt at købe gassen. Det, der så er problemet, når man nu har valgt at liberalisere, er, at så skal man have solgt gassen til nogle priser, der også er internationalt konkurrencedygtige. Det drejer sig i alt om ca. 130 mia. m³ naturgas fra Nordsøen, som DONG har købt og skal aftage frem til år 2012, og modstykket er selvfølgelig de regionale selskabers køb fra DONG og videresalg.

Det, der egentlig er regeringens ansvar i denne liberaliseringsproces, er at sikre, at gasprojektet kan fungere – at den økonomi, vi besluttede at gennemføre gasprojektet på i sin tid, også hænger sammen i et liberaliseret marked – og jeg vil godt sige, at det har regeringen haft alle muligheder for at gøre. Liberalisering på gassektoren inden for Den Europæiske Union krævede nemlig enstemmighed fra samtlige 15 lande, og det vil sige, at den danske regering havde alle muligheder for at sige, at Danmarks tilslutning er betinget af, at vi får en gradvis liberalisering, der sikrer økonomien i det danske gasprojekt, hvad enten det er den regionale eller den statslige del af projektet, vi taler om, for projektet skal jo ses som en helhed.

Det er regeringens ansvar, det er fortsat regeringens ansvar, og det skal det også være frem til det tidspunkt, aftalerne udløber, og vi er i et fuldt liberaliseret marked, hvor den enkelte bruger, det enkelte regionale naturgasselsskab, kan købe naturgassen et eller andet sted internationalt, hvor den nu er billigst.

Men det mest afgørende for min stillingtagen til lovforslaget er, at statens overtagelse af de regionale selskaber – som vel er det, der lægges op til på lang sigt – tilskynder til privatisering.

Energiforsyningen er for mig at se en vigtig del af ethvert moderne samfunds livsbetingelser. Den er faktisk samfundets arterier og vener, og den er alt, alt for livsvigtig til at overlade til privat foretagsomhed, til privat profit og til privat konkurs. Sporene fra Tele Danmark skræmmer.

Dansk energiforsyning skal forblive på danske hænder. Det er i det lange løb det bedste og det sikreste, og det sikrer vi bedst ved at lade kommunerne være inde i billedet. Derfor et nej fra min side til dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg skal selvfølgelig ikke belære hr. Klaus Hækkerup om, hvad han skal mene om forløbet eller det tænkte forløb, som der vel bliver tale om her, men jeg synes, det er rimeligt at præcisere, at der jo ikke er tale om en hundrede procents liberalisering.

Det lyder fra flere sider, som om vi nu er inde i et totalt åbent marked, et helt frit marked. Men det er jo helt klart beskrevet i direktivet, hvilke minimumsåbninger der skal være tale om, og det er for mig at se det eneste, vi i øjeblikket har at forholde os til. Jeg har ikke tallene lige present her, men det er helt klart beskrevet, i hvilken takt man skal åbne markedet, og det synes jeg er på sin plads lige at få nævnt.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil gerne kort sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg har stor respekt for hr. Klaus Hækkerups indsigt og viden i disse ting. Men jeg vil gerne samtidig spørge hr. Klaus Hækkerup – når vi nu ved, at vi har med en branche at gøre, der har kostet et eller andet antal milliarder danske samfundskroner, over 30 mia. kr. i hvert fald – hvordan hr. Klaus Hækkerup på en konstruktiv måde som medlem af det store regeringsparti vil være med til at sikre – uanset om der ligger en lille klat ude i kommunerne og en stor del hos staten – at en alternativ model for den konkurrenceåbning, som nu er i gang med 4. juni-aftalen, som hr. Klaus Hækkerup også var inde på, og dens videre overlevelse i et EU-system, kan skrues sammen.

Jeg påpegede i min tale, at vi er åbne over for at se på modeller, hvor også andre aktører har en betydelig indflydelse; men vi må have en fælles interesse i, at x antal milliarder kroner – over 30 mia. kr. i hvert fald – samfundsmæssigt